

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні (витяги)

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

24. Пункт 264.4 статті 264 викласти в такій редакції:

«264.4. Ставки плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин
Ставки плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, встановлюються окремо для кожного виду користування надрами у гривнях до одиниці виміру залежно від корисних властивостей надр і ступеня екологічної безпеки під час їх використання:

Характер користування надрами	Вид користування надрами	Одиниця виміру	Ставка плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, за одиницю обсягу користування надрами, гривень на рік
1	2	3	4
Використання підземного простору надр – пористих чи тріщинуватих геологічних утворень (пластів – колекторів)	зберігання природного газу та газоподібних продуктів	тис. куб. метрів активного об'єму	0,3
Використання підземного простору надр – спеціально створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнин (печер)	зберігання нафти та інших рідких нафтопродуктів	куб. метрів	0,3
	витримування вино матеріалів, виробництво і зберігання винопродукції	кв. метрів	0,85
	виращування грибів, овочів, квітів та інших рослин	кв. метрів	0,49

1	2	3	4
Використання підземного простору надр – спеціально створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнин (печер)	зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів	кв. метрів	0,36
	провадження іншої господарської діяльності	кв. метрів	1,19

25. У статті 265:

абзац перший підпункту 265.4.2 пункту 265.4 після слів «що перебувають у власності» доповнити словами «фізичних осіб або»;

слова «житлова площа» в усіх відмінках замінити словами «загальна площа» у відповідному відмінку.

26. Пункт 275.1 статті 275 викласти в такій редакції:

«275.1. Ставки податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено:

Групи населених пунктів з чисельністю населення, тис. осіб	Ставки податку, гривень за 1 кв. метр	Коефіцієнт, що застосовується у містах Києві, Сімферополі, Севастополі та містах обласного значення
До 3	0,3	
Від 3 до 10	0,61	
Від 10 до 20	0,97	
Від 20 до 50	1,52	1,2
Від 50 до 100	1,83	1,4
Від 100 до 250	2,13	1,6
Від 250 до 500	2,45	2
Від 500 до 1000	3,05	2,5
Від 1000 і більше	4,28	3

27. Підпункт 288.5.1 пункту 288.5 статті 288 викласти в такій редакції:

«288.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки».

28. Пункт 303.1 статті 303 викласти в такій редакції:

«303.1. Базою оподаткування податком для сільськогосподарських товаровиробників є нормативна грошова оцінка одного гектара сільськогосподар-

ських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень), з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового податкового (звітного) року відповідно до порядку, встановленого розділом XIII цього Кодексу.

Базою оподаткування податком для земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ) є нормативна грошова оцінка одного гектара ріллі в Автономній Республіці Крим або в області, з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового податкового (звітного) року відповідно до порядку, встановленого розділом XIII цього Кодексу».

29. Пункт 314.1 статті 314 викласти в такій редакції:

«314.1. Платниками збору є суб'єкти господарювання та їх відокремлені підрозділи, у тому числі уповноважені особи договорів простого товариства, які:

- а) провадять діяльність з постачання природного газу споживачам на підставі укладених з ними договорів;
- б) споживають імпортований ними природний газ як паливо або сировину;
- в) споживають видобутий ними природний газ як паливо або сировину».

30. Пункт 315.1 статті 315 викласти в такій редакції:

«315.1. Об'єктом оподаткування збором є вартість природного газу в обсязі:

- а) відпущеному кожній категорії споживачів у звітному періоді, яка визначається на підставі актів приймання-передачі газу, підписаних платником та відповідним споживачем (для населення — на підставі облікових документів), з урахуванням відповідного тарифу, для платників, що визначені у підпункті «а» пункту 314.1 статті 314;
- б) імпортованому у звітному періоді платником, що визначений у підпункті «б» пункту 314.1 статті 314;
- в) видобутому та спожитому як паливо або сировина нафтогазовидобувним підприємством або його підрозділами, що визначені платниками у підпункті «в» пункту 314.1 статті 314, за виключенням обсягу природного газу, визнаного рециркулюючим відповідно до розділу I, який визначається платником за показниками вимірювальних пристроїв, що зазначені у журналі обліку видобутих корисних копалин із дотриманням самостійно затверджених платником відповідно до вимог ліцензійних умов схем видобутої вуглеводневої сировини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу».

31. Пункт 316.1 статті 316 доповнити пунктами «г» і «г» такого змісту:

- «г» суб'єкти господарювання, що визначені у підпункті «б» пункту 314.1 статті 314;
- г) суб'єкти господарювання, у тому числі уповноважені особи простих товариств, що визначені у підпункті «в» пункту 314.1 статті 314».

32. У статті 317:

пункт 317.2 викласти в такій редакції:

«317.2. Під діючим тарифом слід розуміти:

- а) ціну природного газу для відповідної категорії споживачів без урахування тарифів на його транспортування і постачання споживачам та суми податку на додану вартість для платників, що визначені у підпункті «а» пункту 314.1 статті 314;
- б) митну вартість оформлення природного газу для платників, що визначені у підпункті «б» пункту 314.1 статті 314;
- в) середню митну вартість імпортованого природного газу, що визначається в порядку, визначеному цим Кодексом, для платників, що визначені у підпункті «в» пункту 314.1 статті 314»;

доповнити пунктом 317.5 такого змісту:

«317.5. Платники, що визначені у підпункті «б» пункту 314.1 статті 314, сплачують збір до або в день подання митної декларації».

34. У статті 325:

1) пункти 325.1 і 325.2 викласти в такій редакції:

«325.1. Ставки збору за спеціальне використання поверхневих вод:

Басейни річок, включаючи притоки всіх порядків	Ставка збору, гривень за 100 куб. метрів
Дніпра на північ від м. Києва (Прип'яті та Десни), включаючи м. Київ	35,66
Дніпра на південь від м. Києва (без Інгульця)	33,92
Інгульця	51,73
Сіверського Дінця	69,55
Південного Бугу (без Інгулу)	39,22
Інгулу	48,12
Дністра	21,37
Вісли та Західного Бугу	21,37
Пруту та Сірету	16,05
Тиси	16,05
Дунаю	14,3
Річок Криму	71,31
Річок Приазов'я	85,62
Інших водних об'єктів	39,22

325.2. Ставки збору за спеціальне використання підземних вод:

Найменування регіону	Ставка збору, гривень за 100 куб. метрів
1	2
Автономна Республіка Крим (крім м. Севастополя)	65,95
м. Севастополь	65,95
Області:	
Вінницька	57

1	2
Волинська	58,88
Дніпропетровська	49,95
Донецька	67,78
Житомирська	57
Закарпатська	37,45
Запорізька:	
Веселівський, Мелітопольський, Приазовський, Якимівський райони	57
інші адміністративно-територіальні одиниці області	51,73
Івано-Франківська:	
Богородчанський, Верховинський, Долинський, Косівський, Надвірнянський, Рожнятівський райони	89,15
інші адміністративно-територіальні одиниці області	49,95
Київська:	
Білоцерківський, Бородянський, Броварський, Васильківський, Іванківський, Кагарлицький, Києво-Святошинський, Макарівський, Миронівський, Обухівський, Поліський райони	41,44
інші адміністративно-територіальні одиниці області	48,89
Кіровоградська	65,95
Львівська	51,73
Луганська	74,87
Миколаївська	74,87
Одеська	62,41
Полтавська:	
Великобагачанський, Гадяцький, Зінківський, Лохвицький, Лубенський, Миргородський, Новосанжарський, Решетилівський, Хорольський, Шишацький райони	38,56
інші адміністративно-територіальні одиниці області	42,98
Рівненська:	
Володимирецький, Здолбунівський, Костопільський, Рівненський, Сарненський, Острозький райони	46
інші адміністративно-територіальні одиниці області	53,43
Сумська:	
Глухівський, Сумський, Роменський, Шосткинський райони	42,98
інші адміністративно-територіальні одиниці області	48,94
Тернопільська	69,55
Харківська	53,47
Херсонська	53,47
Хмельницька:	
Деражнянський, Красилівський, Летичівський, Старокостянтинівський, Хмельницький, Полонський, Шепетівський райони	44,59
інші адміністративно-територіальні одиниці області	67,78
Черкаська	38,56

1	2
Чернівецька	62,41
Чернігівська:	
Городнянський, Корюківський, Ічнянський, Сосницький, Щорський, Талалаївський райони	53,47
інші адміністративно-територіальні одиниці області	41,8
м. Київ	53,27

2) у пункті 325.3 цифри «6,38» замінити цифрами «6,93»;

3) у пункті 325.4:

у підпункті 325.4.1 цифри «0,1094» замінити цифрами «0,1188»;

у підпункті 325.4.2 цифри «0,0122» замінити цифрами «0,0132»;

4) у пункті 325.5:

у підпункті 325.5.1 цифри «33,51» замінити цифрами «36,39»;

у підпункті 325.5.2 цифри «40,29» замінити цифрами «43,75»;

5) у пункті 325.6:

у підпункті 325.6.1 цифри «31,17» замінити цифрами «33,85»;

у підпункті 325.6.2 цифри «36,35» замінити цифрами «39,48»;

6) у пункті 325.7 цифри «7,22» замінити цифрами «7,84».

35. Абзац шостий пункту 1 розділу XIX «Прикінцеві положення» виключити.

36. У розділі XX «Перехідні положення»:

у підрозділі 2:

пункт 10 виключити;

доповнити пунктом 15¹ такого змісту:

«15¹. Тимчасово до 1 жовтня 2014 року від оподаткування податком на додану вартість звільнюються операції з постачання на митній території України зернових культур товарних позицій 1001 – 1008 згідно з УКТ ЗЕД та технічних культур товарних позицій 1205 і 1206 00 згідно з УКТ ЗЕД, крім першого постачання таких зернових та технічних культур сільськогосподарськими підприємствами — виробниками та підприємствами, які безпосередньо придбали такі зернові та технічні культури у сільськогосподарських підприємств — виробників, а також крім постачання таких зернових та технічних культур Аграрним фондом у разі їх придбання з податком на додану вартість.

Операції з вивезення в митному режимі експорту зернових та технічних культур, зазначених в абзаці першому цього пункту, звільнюються від оподаткування податком на додану вартість, крім вивезення сільськогосподарськими підприємствами — виробниками таких зернових та технічних культур, вирощених на землях сільськогосподарського призначення, які перебувають у їх власності або постійному користуванні на дату такого експорту.

При формуванні податкового кредиту по придбаних та/або виготовлених необоротних активах, які одночасно використовуються в оподатковуваних і не

оподатковуваних податком на додану вартість операціях, зазначених в абзацах першому та другому цього пункту, норми статті 199 цього Кодексу не застосовуються, сплачені (нараховані) суми податку на додану вартість по таких необоротних активах включаються до податкового кредиту.

Норми цього пункту не застосовуються до операцій з постачання зернових культур товарної позиції 1006 та товарної підкатегорії 1008 10 00 00 згідно з УКТ ЗЕД і такі операції оподатковуються податком на додану вартість у порядку, встановленому цим Кодексом.

До 1 жовтня 2014 року призупинити дію пункту 197.21 статті 197 цього Кодексу»;

.....
 II. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у частину першу включити пункт 5 такого змісту:

«5) юридичні та фізичні особи, які здійснюють операції з купівлі іноземної валюти в безготівковій та/або готівковій формі.

Національний банк України забезпечує організацію і контроль за сплатою (утриманням) збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні операцій з купівлі іноземної валюти юридичними та фізичними особами у безготівковій та/або готівковій формі.

Банки подають до 20 числа місяця, що настає за звітним, до органів Пенсійного фонду України звіт про нарахування (утримання) та сплату збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні операцій з купівлі іноземної валюти юридичними та фізичними особами у безготівковій та/або готівковій формі у порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України»;

частину другу після слів «сплачують збір на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні» доповнити словами «операцій з купівлі іноземної валюти в безготівковій та/або готівковій формі»;

2) у статтю 2 включити пункт 4 такого змісту:

«4) для платників збору, визначених пунктом 5 статті 1 цього Закону, — сума операції з купівлі іноземної валюти в безготівковій та/або готівковій формі»;

3) у частині третій статті 3 цифри «6, 7» замінити цифрами «5-7»;

4) у статтю 4 включити пункт 6 такого змісту:

«6) для платників збору, визначених пунктом 5 статті 1 цього Закону, — 0,5 відсотка від об'єкта оподаткування, встановленого пунктом 4 статті 2 цього Закону».

2. У статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

пункт 4 частини першої викласти в такій редакції:

«4) органам доходів і зборів:

а) на їх письмову вимогу щодо наявності банківських рахунків;

б) при поданні банками у встановленому порядку податкового розрахунку сум доходу у вигляді процентів, нарахованого (сплаченого) на користь фізичної особи»;

частину шосту доповнити словами «а також на органи доходів і зборів в частині подання банками податкового розрахунку сум доходу у вигляді процентів, нарахованого (сплаченого) на користь фізичної особи».

3. У Законі України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793; 1993 р., № 50, ст. 474; 2001 р., № 44, ст. 233; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2011 р., № 23, ст. 160; 2012 р., № 12-13, ст. 82; 2013 р., № 21, ст. 208):

1) частину третю статті 13 викласти у такій редакції:

«Штагна чисельність органів прокуратури України становить 20367 осіб»;

2) у статті 49:

абзац перший частини третьої доповнити словами «за умови, якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

частину п'яту викласти у такій редакції:

«Слідчим прокуратури надається 50-відсоткова знижка плати за займане ними і членами їх сімей житло, комунальні послуги в межах норм, встановлених законодавством, і 50-відсоткова знижка абонентної плати за користування квартирним телефоном за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

3) у статті 50¹:

у частинах другій і п'ятій цифри «80» замінити цифрами «70»;

частину шістнадцяту виключити.

4. У статті 2 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Служби безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 4, ст. 53; 2007 р., № 17, ст. 241) цифри та слова «33500 осіб, у тому числі до 27200 військовослужбовців» замінити цифрами та словом «31050 осіб».

5. У статті 2 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 115, № 43, ст. 313; 2004 р., № 10, ст. 95; із змінами, внесеними Законом України від 13 березня 2014 року № 877-VII):

1) у першому реченні цифри та слова «324400 осіб, у тому числі 240200 осіб рядового і начальницького складу» замінити цифрами та словом «245000 осіб»;

2) у другому реченні цифри «190500» замінити цифрами «172000».

6. У статті 2 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Управління державної охорони України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 50; 2007 р., № 9, ст. 80) слова та цифри «до 2993

- осіб, у тому числі 2912 військовослужбовців» замінити цифрами та словом «2694 особи».
7. У Законі України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102 із наступними змінами):
- 1) пункт 3 частини першої статті 3 виключити;
 - 2) текст статті 12 викласти у такій редакції:

«Допомога при народженні дитини призначається у розмірі 41280 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово у сумі 10320 гривень, решта суми допомоги виплачується протягом наступних 36 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;
 - 3) у статті 12-3 слово «першої» виключити;
 - 4) розділ IV «Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку» виключити.
8. У Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11; 2013 р., № 47, ст. 658; 2014 р., № 10, ст. 115):
- 1) пункт 13 частини першої статті 4 викласти у такій редакції:

«13) особи, які доглядають за дитиною до досягнення нею трирічного віку та відповідно до закону отримують допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку та/або при народженні дитини»;
 - 2) у статті 8:

частину п'ятнадцяту викласти у такій редакції:

«15. Сума єдиного внеску, зазначеного у частині п'ятій, абзаці другому частини шостої (крім суми єдиного внеску, що сплачується із сум грошового забезпечення батькам — вихователям дитячих будинків сімейного типу, прийомним батькам), частинах сьомій — дев'ятій, дванадцятій — чотирнадцятій цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття — 2,5843 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, — 5,2397 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, — 3,8860 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) — 88,2899 відсотка»;
- частину вісімнадцяту викласти у такій редакції:
- «18. Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці першому частини шостої та частині десятій цієї статті, розподіляється:
- на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття — 2,7488 відсотка;
- на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) — 97,2512 відсотка.
- Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці другому частини шостої цієї статті (сума єдиного внеску, що сплачується із сум грошового забезпечення батькам — вихователям дитячих будинків сімейного типу, прийомним батькам), спрямовується на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи)»;
- 3) абзац третій частини шостої статті 10 викласти у такій редакції:

«на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування — 34,3 відсотка, на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття — 0,5 відсотка, на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, — 1,7 відсотка, на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, — 1,61 відсотка».
9. У Законі України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2004 р.,

№ 45, ст. 503; 2006 р., № 51, ст. 519; 2007 р., № 33, ст. 442; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78):

- 1) частину третю статті 1-2 виключити;
- 2) пункт 3 статті 11 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Пільги, передбачені першим реченням абзацу першого цього пункту, надаються військовослужбовцям та членам їх сімей за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим абзаци другий — сьомий вважати відповідно абзацами третім — восьмим;

- 3) абзаци третій і четвертий пункту 5 статті 12 замінити одним абзацом такого змісту:

«Пільги, передбачені абзацом першим цього пункту, надаються військовослужбовцям і членам їх сімей, які перебувають на їх утриманні, за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

- 4) у статті 14:

підпункт 1 пункту 1 доповнити абзацом шостим такого змісту:

«Пільги, передбачені підпунктом «б» підпункту 1 цього пункту, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

- пункт 3 доповнити абзацом шостим такого змісту:

«Пільги, передбачені підпунктом 2 цього пункту, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

10. У Законі України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78):

- 1) у статті 21:

частину п'яту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Пільги, передбачені цією частиною щодо безоплатного проїзду у відпустку, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

абзаци другий — четвертий частини одинадцятої замінити одним абзацом такого змісту:

«Пільги, передбачені цією частиною, надаються особам рядового і начальницького складу Державної

служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та членам їх сімей, які перебувають на їх утриманні, за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

- 2) частину третю статті 22 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Пільги, передбачені цією частиною, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

11. У Кодексі цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458):

- 1) частину четверту статті 117 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Пільги, передбачені цією частиною, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

- 2) частину другу статті 120 викласти у такій редакції:

«2. Пільги, передбачені частиною першою цієї статті, надаються особам рядового і начальницького складу служби цивільного захисту та членам їхніх сімей, які перебувають на їх утриманні, за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

12. У статті 22 Закону України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 2008 р., №№ 5-8, ст. 78):

- 1) частину четверту викласти у такій редакції:

«Працівникам міліції та членам їх сімей надається 50-відсоткова знижка плати за користування житлом та комунальними послугами, за паливо в межах норм, встановлених законодавством»;

- 2) частини шосту та сьому викласти у такій редакції:

«За працівниками міліції, звільненими зі служби за віком, хворобою або вислугою років, зберігається право на пільги згідно з цим Законом».

Пільги, передбачені частинами четвертою, п'ятою цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

13. Друге речення абзацу першого частини четвертої статті 57 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст. 84; 2005 р., № 4, ст. 83; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78) викласти у такій редакції: «Пільги на безплатне користування житлом з опаленням

- та освітленням надаються працівникам за умови, якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».
14. Перше речення пункту 7 частини першої статті 9 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18; 2003 р., № 16, ст. 125) після слів «оплати комунальних послуг» доповнити словами «у межах норм, встановлених законодавством».
15. У пункті «ї» частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19; 2005 р., № 26, ст. 355; 2007 р., № 16, ст. 215; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78):
- 1) абзац перший після слів «освітленням і опаленням» доповнити словами «в межах норм, встановлених законодавством»;
 - 2) абзаци другий — четвертий замінити одним абзацом такого змісту:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені абзацом першим цього пункту, надаються працівникам за умови, якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».
16. Частину п'яту статті 29 Закону України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням надаються працівникам за умови, якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».
17. Частину п'яту статті 20 Закону України «Про захист рослин» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 50-51, ст. 310) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням надаються працівникам за умови, якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».
18. Частину третю статті 30 Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 177; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені частиною другою цієї статті, надаються працівникам за умови, якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».
19. Частину третю статті 28 Закону України «Про музеї та музейну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 25, ст. 191; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені частиною другою цієї статті, надаються працівникам за умови, якщо розмір їх середньомісячного сукупного доходу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».
20. Розділ IX «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 14, ст. 71; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78) доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7. Установити, що громадянам, які проживають на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, матеріальне забезпечення та соціальні послуги, передбачені цим Законом, надаються за рахунок коштів, які надходять від платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, розташованих на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

У разі виникнення дефіциту коштів для фінансування цих виплат такий дефіцит покривається за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим та бюджету м. Севастополя».
21. Розділ XI «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46-47, ст. 403 із наступними змінами) доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

3¹. Установити, що громадянам, які проживають на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, соціальні послуги та виплати, передбачені цим Законом, здійснюються за рахунок коштів, які надходять від платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, розташованих на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

У разі виникнення дефіциту коштів для фінансування цих виплат такий дефіцит покривається за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим та бюджету м. Севастополя».
22. Розділ VIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171; 2013 р., № 24, ст. 243) доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹. Установити, що громадянам, які проживають на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, соціальні послуги та матеріальне забезпечення, передбачені цим Законом, здійснюються за рахунок коштів, які надходять від платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне

страхування, розташованих на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

У разі виникнення дефіциту коштів для фінансування цих виплат такий дефіцит покривається за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим та бюджету м. Севастополя».

23. У частині другій статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2006 р., № 37, ст. 318; 2012 р., №№ 12-13, ст. 82) цифри «80» замінити цифрами «70».
24. У Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 2012 р., № 12-13, ст. 82; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 11, ст. 132; із змінами, внесеними Законом України від 4 липня 2013 року № 404-VII):
 - 1) частину першу статті 34 виключити;
 - 2) у статті 37:
 - у частині першій цифри «80» замінити цифрами «70»;
 - частину тринадцяту виключити.
25. В абзаці першому частини дванадцятої статті 20 Закону України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212; 2012 р., № 12-13, ст. 82) цифри «80» замінити цифрами «70».
26. Частину одинадцяту статті 21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175 із наступними змінами) виключити.
27. Частину п'яту статті 40 Закону України «Про дипломатичну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 29; 2005 р., № 2, ст. 32) виключити.
28. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529 із наступними змінами):
 - 1) статтю 136 виключити;
 - 2) у частині третій статті 138 цифри «80» замінити цифрами «70».
29. Розділ XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами) доповнити пунктом 14⁴ такого змісту:

14⁴. Установити, що громадянам, які проживають на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, виплата пенсій та надання соціальних послуг, передбачених цим Законом, здійснюються за рахунок коштів, які надходять від платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, розташованих на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

У разі виникнення дефіциту коштів для фінансування цих виплат такий дефіцит покривається за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим та бюджету м. Севастополя.

Громадяни України, які проживають на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя і не отримали громадянства Російської Федерації та не одержують пенсії та соціальні послуги від органів пен-

сійного забезпечення Російської Федерації, мають право на отримання виплат згідно з цим Законом у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

- III. До стабілізації економічної ситуації в країні зупинити дію частини другої статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376; 2014 р., № 11, ст. 135).

IV. Прикінцеві положення

1. Зміни, передбачені розділом I цього Закону, набирають чинності з 1 квітня 2014 року, крім:
 - пунктів 4-9 щодо оподаткування доходів фізичних осіб, які набирають чинності з 1 липня 2014 року;
 - абзацу третього пункту 15 щодо збільшення ставок акцизного податку на пиво, який набирає чинності з 1 травня 2014 року;
 - абзацу третього пункту 15 щодо збільшення ставок акцизного податку на спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, який набирає чинності з 1 вересня 2014 року;
 - абзацу третього пункту 15 щодо збільшення ставок акцизного податку та мінімального акцизного податкового зобов'язання на тютюнові вироби, який набирає чинності з 1 липня 2014 року;
 - абзацу десятого пункту 36 щодо тимчасового встановлення ставок акцизного податку та мінімального акцизного податкового зобов'язання на тютюнові вироби, який набирає чинності з 1 липня 2014 року;
 - пункту 28 щодо запровадження індексації нормативної грошової оцінки для визначення бази оподаткування фіксованим сільськогосподарським податком, який набирає чинності з 1 січня 2015 року.
2. Зміни, передбачені розділами II і III, набирають чинності з 1 квітня 2014 року, крім:
 - абзацу другого підпункту 3 пункту 3, підпунктів 2 і 3 пункту 8, пункту 23, абзацу другого підпункту 2 пункту 24, пункту 25, підпункту 2 пункту 28 розділу II цього Закону, які набирають чинності з 1 травня 2014 року;
 - пункту 7, підпункту 1 пункту 8 розділу II цього Закону, які набирають чинності з 1 липня 2014 року.
3. Установити, що скорочення загальної чисельності відповідно до положень цього Закону та розрахунки із звільненими особами здійснюються до 31 грудня 2014 року.
4. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:
 - прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;
 - привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Виконуючий обов'язки
Президента України,
Голова Верховної Ради України

О.ТУРЧИНОВ

м. Київ
27 березня 2014 року № 1166-VII

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

НАКАЗ

14.03.2014 № 524/5

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
17 березня 2014 р. за № 357/25134

**Про заходи щодо надання послуг
з державної реєстрації
речових прав на нерухоме майно**

Відповідно до пунктів 3 та 9 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого Указом Президента України від 06 квітня 2011 року № 395, з метою забезпечення та захисту прав та законних інтересів власників, інших правонабувачів нерухомого майна, надання послуг з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень НАКАЗУЮ:

1. Встановити, що державну реєстрацію речових прав та їх обтяжень (далі - державна реєстрація прав) на нерухоме майно, яке розташоване в межах території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, відповідно до законодавства у сфері державної реєстрації прав здійснюють:

за заявами, які подаються особисто заявником або шляхом надсилання поштою до органів державної реєстрації прав Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, — державні реєстратори речових прав на нерухоме майно (далі — державні реєстратори) органів державної реєстрації прав Дніпропетровської, Одеської, Хмельницької та Чернігівської областей;

за заявами, які подаються особисто заявником або шляхом надсилання поштою до органів державної реєстрації прав Херсонської та Запорізької областей, — державні реєстратори таких органів.

У разі подання заяв до органів державної реєстрації прав Автономної Республіки Крим та міста Севастополя такі органи забезпечують прийняття заяв з обов'язковим зазначенням поштової адреси заявника для листування та виготовлення електронних копій документів, поданих для державної реєстрації прав, шляхом їх сканування та розміщення у базі даних про реєстрацію заяв і запитів Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі — Державний реєстр прав).

За допомогою програмного забезпечення Державного реєстру прав Укрдержреєстр здійснює передачу заяв до органів державної реєстрації прав Дніпропетровської, Одеської, Хмельницької та Чернігівської областей для їх подальшого розгляду державними реєстраторами.

Державні реєстратори органів державної реєстрації прав Дніпропетровської, Одеської, Хмельницької та

Чернігівської областей проводять державну реєстрацію прав відповідно до Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2013 року № 868. Витяг з Державного реєстру прав, свідоцтво про право власності (в разі його формування) або рішення, прийняті державним реєстратором, зазначені органи державної реєстрації прав надсилають поштою з описом вкладення заявникові.

Документи, що подавалися заявником для проведення державної реєстрації прав до органів державної реєстрації прав Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, видаються особисто заявникові або надсилаються поштою з описом вкладення зазначеними органами після розгляду державними реєстраторами органів державної реєстрації прав Дніпропетровської, Одеської, Хмельницької та Чернігівської областей відповідної заяви.

У разі подання заяв до органів державної реєстрації прав Херсонської та Запорізької областей державні реєстратори таких органів проводять державну реєстрацію прав відповідно до Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2013 року № 868.

2. Державній реєстраційній службі України (Алексєєв І.С.) вжити відповідних заходів, необхідних для реалізації пункту 1 цього наказу, шляхом:

- 1) тимчасового покладання виконання обов'язків державних реєстраторів органів державної реєстрації прав Автономної Республіки Крим та міста Севастополя на державних реєстраторів органів державної реєстрації прав Херсонської та Запорізької областей;
- 2) забезпечення передачі заяв за допомогою програмного забезпечення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно до органів державної реєстрації прав Дніпропетровської, Одеської, Хмельницької та Чернігівської областей та належного контролю за подальшим їх розглядом державними реєстраторами.

3. Державному підприємству «Інформаційний центр» Міністерства юстиції України (Богданов Л.В.) вжити відповідних заходів, необхідних для проведення реєстраційних дій, визначених пунктом 1 цього наказу.

4. Департаменту взаємодії з органами влади подати цей наказ на державну реєстрацію відповідно до Указу Президента України від 03 жовтня 1992 року № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Голову Державної реєстраційної служби України Алексєєва І.С.

Міністр

П. Петренко

ДЕРЖАВНЕ АГЕНТСТВО ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ
від 28 лютого 2013 року
№ 72

**Про деякі питання реалізації
повноважень з питань передачі
земель сільськогосподарського
призначення державної власності
для всіх потреб**

Із змінами і доповненнями, внесеними
наказами Державного агентства
земельних ресурсів України
від 9 квітня 2013 року № 142,
від 27 березня 2014 року № 94

Відповідно до Положення про Державне агентство земельних ресурсів України, затвердженого Указом Президента України від 08 квітня 2011 року № 445, та з метою забезпечення ефективної діяльності Держземагентства та його територіальних органів на казу:

1. Довести до відома головних управлінь Держземагентства в областях, містах Києві та Севастополі і рекомендувати для використання в роботі методичні рекомендації щодо реалізації головними управліннями Держземагентства в областях, містах Києві та Севастополі повноважень з передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у власність або користування (на безконкурентних засадах) для всіх потреб та методичні рекомендації щодо порядку реалізації головними управліннями Держземагентства в областях, містах Києві та Севастополі повноважень з повнення договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності та/або внесення змін до них в новій редакції, що додаються.

*(пункт 1 у редакції наказу Державного агентства земельних ресурсів України від 09.04.2013 р. № 142)
(дію пункту 1 зупинено згідно з наказом Державного агентства земельних ресурсів України від 27.03.2014 р. № 94)*

2. Департаменту землеустрою, використання та охорони земель надавати головним управлінням Держземагентства в областях, містах Києві та Севастополі методичну допомогу щодо реалізації ними повноважень з передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у власність або користування для всіх потреб.

3. Департаменту землеустрою, використання та охорони земель спільно з Управлінням запобігання та протидії корупції і Юридичним департаментом забезпечувати контроль та координацію діяльності головних управлінь в областях, містах Києві та Севастополі під час реалізації ними повноважень з питань передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у власність або користування для всіх потреб, зокрема, шляхом проведення вибіркового перевірок рішень територіальних органів Держземагентства щодо реалізації ними вищезазначених повноважень. У разі виявлення порушень вимог земельного законодавства під час реалізації територіальними органами цих повноважень інформувати керівництво Держземагентства України.

4. Пункт 4 втратив чинність

(згідно з наказом Державного агентства земельних ресурсів України від 27.03.2014 р. № 94)

5. Пункт 5 втратив чинність

(згідно з наказом Державного агентства земельних ресурсів України від 27.03.2014 р. № 94)

6. Державному підприємству «Центр державного земельного кадастру» спільно з Управлінням інформаційних технологій та технічного захисту інформації забезпечити розроблення програмного забезпечення, необхідного для реалізації повноважень з передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності для всіх потреб, його досліду експлуатацію й впровадження.

7. Начальникам головних управлінь Держземагентства України в областях, містах Києві та Севастополі забезпечити:

7.1. Використання програмного забезпечення, визначеного в пункті 4 цього наказу, під час реєстрації наказів щодо передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у власність чи користування для всіх потреб.

(дію підпункту 7.1 пункту 7 зупинено згідно з наказом Державного агентства земельних ресурсів України від 27.03.2014 р. № 94)

7.2. Можливість прийому звернень чи клопотань, які подаються до головного управління, з питань передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення для всіх потреб через територіальні органи нижчого рівня, в межах області.

8. Контроль за виконанням пунктів 1 — 3 цього наказу залишаю за собою, а пунктів 4 — 7 — покласти на першого заступника Голови Кадомського А. М.

В. о. Голови

Є. С. Бердніков

Додаток 1
до наказу Держземагентства України
28.02.2013 № 72
(у редакції наказу
Держземагентства України
09.04.2013 № 142)

**Методичні рекомендації
щодо порядку реалізації головними
управліннями Держземагентства
в областях, містах Києві та Севастополі
повноважень з передачі земельних
ділянок сільськогосподарського
призначення державної власності
у власність або користування
(на безконкурентних засадах)
для всіх потреб**
(нова редакція)

1. Загальні положення

1.1. Ці методичні рекомендації визначають рекомендований механізм порядку реалізації головними управліннями Держземагентства в областях, містах Києві та Севастополі (далі — територіальні органи) повноважень з передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у власність або користування (на безконкурентних засадах) для всіх потреб.

1.2. Рішення територіальних органів про надання дозволу на розроблення документації із землеустрою чи про затвердження документації із землеустрою та надання земельної ділянки у власність або користування рекомендується приймати у вигляді наказу (далі — наказ).

Наказ рекомендується приймати по кожній земельній ділянці окремо.

1.3. Наказ територіальних органів має бути виданий з урахуванням вимог Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1242.

Заявнику рекомендується надавати завірену належним чином копію наказу.

1.4. Реєстрацію наказу рекомендується здійснювати в єдиному програмному забезпеченні з присвоєнням реєстраційного номера за наступною структурою:

УУ/XXXXXXXXXX:XX:XXX/XXXXXXXX, де

УУ — дві українські літери, що визначають приналежність до відповідної області або міста Києва чи Севастополя і містять наступну кодифікацію:

Вінницька область — ВН;
Волинська область — ВЛ;
Дніпропетровська — ДН;
Донецька область — ДЦ;
Житомирська область — ЖТ;
Закарпатська область - ЗК;
Запорізька область — ЗП;
Івано-Франківська область — ІФ;
Київська — КИ;
Кіровоградська область — КР;
Луганська область — ЛГ;
Львівська область — ЛВ;
Миколаївська область — МК;
Одеська область — ОД;
Полтавська область — ПЛ;
Рівненська область — РВ;
Сумська область - СМ;
Тернопільська область — ТН;
Харківська область — ХА;
Херсонська область — ХС;
Хмельницька область — ХМ;
Черкаська область — ЧК;
Чернівецька область — ЧВ;
Чернігівська область — ЧН;
м. Київ — КВ;
м. Севастополь — СВ;
XXXXXXXXXX:XX — номер кадастрової зони;
XXX — номер кадастрового кварталу;
XXXXXXXX — цифри порядкового номера наказу,
які формуються за допомогою програмного забезпечення.

1.5. Реєстрацію наказів рекомендується здійснювати головними управліннями Держземагентства в областях, містах Києві та Севастополі в окремому журналі реєстрації наказів по розпорядженню землями сільськогосподарського призначення державної власності (далі — журнал).

1.6. Журнал рекомендується вести помісячно у електронному та паперовому вигляді: у паперовому вигляді журнал складається з аркушів формату А4, які формуються з використанням програмного забезпечення та пронумеровуються, прошнуровуються і скріплюються печатками.

1.7. Для ведення журналу наказом територіального органу призначається відповідальна особа та особа, яка буде заміщувати відповідальну особу у разі її відсутності.

1.8. Записи до журналу вносяться державною особою. Навпроти кожного запису відповідальна особа ставить свій підпис, який засвідчує правильність зробленого запису. В кінці кожен аркуш засвідчується підписом керівника територіального органу Держземагентства та скріплюється печаткою.

1.9. Достовірність, повноту та актуальність відомостей журналу у паперовому та електронному вигляді, а також за їх збереження забезпечує керівник

відповідного територіального органу Держземагентства.

1.10. Наказ рекомендується приймати у термін, що не перевищує строків, встановлених статтями 118 і 123 Земельного кодексу України.

1.11. У разі якщо проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок із земель сільськогосподарського призначення державної власності розроблені на підставі рішень, прийнятих до 01.01.2013 року органами виконавчої влади чи органами місцевого самоврядування, які на той час відповідно до повноважень, встановлених статтею 122 Земельного кодексу України, розпоряджалися земельними ділянками, рішення про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності та надання її у власність або користування рекомендується приймати відповідним територіальним органом.

1.12. У разі якщо рішення про надання у оренду земельних ділянок із земель сільськогосподарського призначення державної власності прийняті органами виконавчої влади чи органами місцевого самоврядування до 01.01.2013 року, але відповідні договори оренди не були укладені, їх укладання рекомендується приймати відповідними територіальними органами.

2. Рекомендаційний механізм прийняття рішення про надання дозволу на розроблення документації із землеустрою

2.1. При надходженні до територіального органу клопотання громадянина, зацікавленого в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки сільськогосподарського призначення із земель державної власності у межах норм безоплатної приватизації, або клопотання особи, зацікавленої в одержанні у користування земельної ділянки сільськогосподарського призначення із земель державної власності відповідному територіальному органу безпосередньо в момент звернення рекомендується здійснити реєстрацію такого клопотання у відповідності до вимог Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1242, а також рекомендується вносити відомості про реєстрацію клопотання (дату реєстрації та вхідний номер) до програмного забезпечення.

2.2. Після реєстрації клопотання відповідний територіальний орган зобов'язаний у строк, що не перевищує двадцяти днів, перевірити:

2.2.1. У разі якщо земельна ділянка передається у власність у межах норм безоплатної приватизації:

— наявність викопіювання з кадастрової карти (плану) або інших графічних матеріалів, на яких зазна-

чено бажане місце розташування земельної ділянки, та документів, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві, або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства) (частина шоста статті 118 Земельного кодексу України);

— відсутність передачі земельної ділянки безоплатно у власність відповідному громадянину по зазначеному виду використання (частина четверта (п'ята) статті 116 Земельного кодексу України);

— чи відносяться землі, за рахунок яких планується формування земельної ділянки, до земель сільськогосподарського призначення державної власності (частина четверта статті 122 Земельного кодексу України);

— відповідність бажаного місця розташування земельної ділянки схемі землеустрою і техніко-економічним обґрунтуванням використання та охорони земель адміністративно-територіальної одиниці, проектам землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затвердженим у встановленому законом порядку (частина сьома статті 118 Земельного кодексу України);

— відповідність бажаного місця розташування земельної ділянки містобудівній документації (у разі її надання для містобудівних потреб) (частина третя статті 24 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»);

— чи не порушуватиме бажане місце розташування земельної ділянки вимог раціональної організації території (шляхом створення череззужжя) та компактності землекористування (у разі розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки) (частина друга статті 29 Земельного кодексу України).

2.2.2. У разі якщо земельна ділянка передається у користування:

— наявність викопіювання з кадастрової карти (плану) або інших графічних матеріалів, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки (у разі розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки) (частина друга статті 123 Земельного кодексу України);

— чи відносяться землі, за рахунок яких планується формування земельної ділянки, до земель сільськогосподарського призначення державної власності (частина четверта статті 122 Земельного кодексу України);

— чи має право особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки, набувати права постійного користування земельною ділянкою (у разі передачі земельної ділянки у постійне користування) (стаття 92 Земельного кодексу України);

— чи підлягає продажу земельна ділянка (право на неї) на конкурентних засадах (земельних торгах) (у

- разі надання земельної ділянки в оренду) (стаття 134 Земельного кодексу України);
- відповідність бажаного місця розташування земельної ділянки схемі землеустрою і техніко-економічним обґрунтуванням використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектам землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затвердженим у встановленому законом порядку (у разі розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки) (частина третя статті 123 Земельного кодексу України);
- відповідність бажаного місця розташування земельної ділянки містобудівній документації (у разі її надання для містобудівних потреб) (частина третя статті 24 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»);
- чи не порушуватиме бажане місце розташування земельної ділянки вимог раціональної організації території (шляхом створення черезсмужжя) та компактності землекористування (частина друга статті 29 Земельного кодексу України);
- наявність нормативної грошової оцінки земель.

2.3. Для отримання додаткової інформації, необхідної для перевірки вимог, зазначених у пункті 2.2 цих Методичних рекомендацій, територіальні органи можуть звертатися до відповідних управлінь (відділів) Держземагентства у районах (містах), міжрайонних, міжміських, міськрайонних управлінь (відділах) Держземагентства.

2.4. У разі дотримання вимог, зазначених у пункті 2.2 цих Методичних рекомендацій, відповідному територіальному органу у строк, що не перевищує п'яти днів, рекомендується готувати за допомогою програмного забезпечення проект наказу про надання дозволу на розроблення відповідної документації із землеустрою.

2.5. Територіальному органу у строк, що не перевищує п'яти днів, після підписання та реєстрації наказу з урахуванням вимог пунктів 1.3 – 1.10 цих Методичних рекомендацій рекомендується надсилати заявнику лист, до якого додається належним чином завірена копія наказу, у разі якщо протягом зазначених п'яти днів фізична чи юридична особа не звернулася безпосередньо.

У разі наданні дозволу на розроблення документації із землеустрою, необхідної для передачі земельної ділянки в оренду, в листі можуть зазначатися також пропозиції щодо істотних та інших умов майбутнього договору.

2.6. При недотриманні однієї із вимог, зазначених у пункті 2.2 цих Методичних рекомендацій, відповідному територіальному органу у строк, що не перевищує п'яти днів, рекомендується інформувати заявника про відмову у наданні відповідного дозволу із зазначенням конкретних причин відмови.

3. Здійснення реєстрації земельної ділянки та державної реєстрації права держави

3.1. При надходженні до відповідного територіального органу документації із землеустрою, погодженої у встановленому законодавством порядку, державна реєстрація земельної ділянки здійснюється відповідно до вимог статті 24 Закону України «Про Державний земельний кадастр».

3.2. Для здійснення реалізації права власності на земельну ділянку сільськогосподарського призначення державної власності територіальним органам рекомендується здійснити державну реєстрацію такого права у відповідному органі Укрдержреєстру.

3.3. Для здійснення державної реєстрації права держави на земельну ділянку сільськогосподарського призначення державної власності державному кадастровому реєстратору, який здійснив реєстрацію земельної ділянки, рекомендується направляти до відповідного органу Укрдержреєстру заяву про державну реєстрацію прав та інші необхідні документи, передбачені Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Порядком ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1141.

4. Рекомендаційний механізм прийняття рішення про затвердження документації із землеустрою та надання земельної ділянки у власність або користування

4.1. При надходженні (після державної реєстрації земельної ділянки та права власності держави на неї) до територіального органу проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) разом із проектом договору оренди земельної ділянки, підписаного юридичною або фізичною особою (у разі передачі земельної ділянки в оренду), відповідному територіальному органу рекомендується у строк, що не перевищує п'яти днів, перевірити:

- зміст проекту землеустрою на відповідність вимогам статті 50 Закону України «Про землеустрій», статті 1861 Земельного кодексу України та Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Держкомзему від 18.05.2010 № 376, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2010 року за № 391/17686;

- зміст технічної документації із землеустрою на відповідність вимогам статті 55 Закону України «Про землеустрій» та Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками,

затвердженої наказом Держкомзему від 18.05.2010 № 376, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2010 року за № 391/17686;

- зміст проекту договору оренди земельної ділянки на відповідність вимогам Закону України «Про оренду землі» (у разі передачі земельної ділянки в оренду);
- наявність витягу з технічної документації з нормативної грошової оцінки земель (у разі передачі земельної ділянки у користування).

4.2. У разі відсутності зауважень до матеріалів, зазначених у пункті 4.1 цих Методичних рекомендацій, відповідному територіальному органу у строк, що не перевищує чотирьох днів, рекомендується підготувати за допомогою програмного забезпечення проект наказу про затвердження документації із землеустрою та надання земельної ділянки у власність або користування.

4.3. Територіальному органу у строк, що не перевищує п'яти днів, після підписання та реєстрації наказу з урахуванням вимог пунктів 1.3 – 1.10 цих Методичних рекомендацій, рекомендується надіслати заявнику лист, до якого додається належним чином завірена

копія наказу, у разі якщо протягом зазначених п'яти днів фізична чи юридична особа не звернулася безпосередньо.

4.4. У разі передачі земельної ділянки в оренду територіальному органу рекомендується здійснити заходи щодо організації підписання договору оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності.

4.5. У разі невідповідності земельному законодавству або наявності зауважень до матеріалів, зазначених у пунктах 4.1 та 2.5 цих Методичних рекомендацій, відповідному територіальному органу протягом п'яти днів рекомендується інформувати заявника про відмову у наданні земельної ділянки із зазначенням конкретних причин відмови.

**Директор Департаменту
землеустрою, використання
та охорони земель**

О. В. Краснолуцький

*(додаток 1 у редакції наказу Державного агентства
земельних ресурсів України від 09.04.2013 р. № 142)*

Додаток 2
до наказу Держземагентства України
28.02.2013 № 72
(у редакції наказу
Держземагентства України
09.04.2013 № 142)

**Методичні рекомендації
щодо порядку реалізації головними
управліннями Держземагентства
в областях, містах Києві та Севастополі
повноважень з поновлення договорів
оренди земельних ділянок
сільськогосподарського призначення
державної власності та/або
внесення змін до них**

(нова редакція)

1. Загальні положення

1.1. Ці методичні рекомендації визначають рекомендований механізм порядку реалізації головними управліннями Держземагентства в областях, містах Києві та Севастополі (далі — територіальні органи) повноважень з поновлення договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності та/або внесення змін до них.

1.2. Рішення територіальних органів про поновлення договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності та/або

внесення змін до них або про відмову у поновленні договору оренди земельної ділянки та/або внесення змін до нього рекомендується приймати у вигляді наказу (далі — наказ).

1.3. Наказ територіальних органів має бути виданий з урахуванням вимог Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1242.

Заявнику рекомендується надавати завірену належним чином копію наказу.

1.4. Реєстрацію наказу рекомендується здійснювати з присвоєнням реєстраційного номера за наступною структурою:

УУ/XXXXXXXXXX:XX:XXX/XXXXXXXX, де

УУ — дві українські літери, що визначають приналежність до відповідної області або міста Києва чи Севастополя і містять наступну кодифікацію:

- Вінницька область — ВН;
- Волинська область — ВЛ;
- Дніпропетровська — ДН;
- Донецька область — ДЦ;
- Житомирська область — ЖТ;
- Закарпатська область — ЗК;
- Запорізька область — ЗП;
- Івано-Франківська область — ІФ;
- Київська — КИ;

Кіровоградська область — КР;
 Луганська область — ЛГ;
 Львівська область — ЛВ;
 Миколаївська область — МК;
 Одеська область — ОД;
 Полтавська область — ПЛ;
 Рівненська область — РВ;
 Сумська область — СМ;
 Тернопільська область — ТН;
 Харківська область — ХА;
 Херсонська область — ХС;
 Хмельницька область — ХМ;
 Черкаська область — ЧК;
 Чернівецька область — ЧВ;
 Чернігівська область — ЧН;
 м. Київ — КВ;
 м. Севастополь — СВ;
 XXXXXXXXXXX:XX — номер кадастрової зони;
 XXX — номер кадастрового кварталу;
 XXXXXXXX — цифри порядкового номера наказу,
 які формуються за допомогою програмного забезпечення з питань реєстрації наказів.

1.5. Реєстрацію наказів рекомендується здійснювати територіальними органами в окремому журналі реєстрації наказів по розпорядженню землями сільськогосподарського призначення державної власності (далі — журнал).

1.6. Журнал рекомендується вести помісячно в електронному та паперовому вигляді.

У паперовому вигляді журнал складається з аркушів формату А4, які формуються з використанням автоматизованої системи та пронумеровуються, прошифровуються і скріплюються печатками.

1.7. Для ведення журналу рекомендується наказом територіального органу призначити відповідальну особу та особу, яка буде заміщувати відповідальну особу у разі її відсутності.

1.8. Записи до журналу вносяться державною мовою. Навпроти кожного запису відповідальна особа ставить свій підпис, який засвідчує правильність зробленого запису. В кінці кожен аркуш засвідчується підписом керівника територіального органу Держзем-агентства та скріплюється печаткою.

1.9. Достовірність, повноту та актуальність відомостей журналу у паперовому та електронному вигляді, а також їх збереження забезпечує керівник відповідного територіального органу.

1.10. Наказ про прийняття відповідного рішення територіальним органом рекомендується доводити до відома фізичних та юридичних осіб протягом п'яти днів з моменту його підписання та реєстрації шляхом надсилання листа, до якого додається належним чином завірена копія наказу, у разі якщо протягом зазначених п'яти днів фізична чи юридична особа не звернулася безпосередньо за його отриманням.

1.11. Наказ рекомендується приймати у термін, що не перевищує строків, встановлених статтями 123 та 124 Земельного кодексу України і Законом України «Про оренду землі».

2. Підготовчі роботи

2.1. Для прийняття рішення територіальними органами про поновлення договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності або внесення змін до них відповідно до вимог статті 33 Закону України «Про оренду землі» територіальним органам рекомендується здійснити наступні організаційні заходи:

2.2. Провести інвентаризацію усіх договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності, укладених до 31.12.2012 року включно, та за результатами проведених робіт скласти відповідний електронний та паперовий реєстр договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності (далі — реєстр договорів оренди).

2.3. У Реєстрі договорів оренди відобразити інформацію про:

- орендодавця та орендаря земельної ділянки;
- дату укладання та державну реєстрацію договору оренди земельної ділянки;
- термін дії договору оренди земельної ділянки, площу земельної ділянки, її цільове призначення та інші істотні умови договору;
- дату закінчення строку дії договору оренди земельної ділянки;
- наявність чи відсутність кадастрового номера земельної ділянки;
- наявність чи відсутність відомостей про земельну ділянку у Державному земельному кадастрі (можливість сформувати витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку);
- термін, встановлений договором, згідно якого орендар зобов'язаний повідомити орендодавця про намір скористатися переважним правом на укладення договору оренди землі на новий строк.

2.4. У реєстрі договорів оренди рекомендується відсортувати договори оренди по даті їх закінчення, починаючи із договорів, термін дії яких закінчився 01.01.2013 року.

2.5. У електронному реєстрі договорів оренди рекомендується:

2.5.1. червоним кольором відмітити договори оренди, строк дії яких на дату складання цього реєстру закінчився, або закінчився термін, встановлений договором, згідно якого орендар зобов'язаний повідомити орендодавця про намір скористатися переважним правом на укладення договору оренди землі на новий строк, а також ті договори оренди, якими порушуються терміни, встановлені статтею 33 Закону України «Про оренду землі»;

2.5.2. жовтим кольором відмітити договори оренди, строк дії яких або термін, встановлений договором, згідно якого орендар зобов'язаний повідомити орендодавця про намір скористатися переважним правом на укладення договору оренди землі на новий строк, складає не більше трьох місяців.

2.6. Рекомендується направити орендарям, термін дії договору оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності яких закінчився, лист-повідомлення про заперечення у поновленні договору оренди земельних ділянок.

2.7. Рекомендується направити орендарям, у яких термін, що встановлений договором щодо повідомлення орендодавця про намір скористатися переважним правом на укладення договору оренди землі на новий строк закінчився, або орендарям, що порушують терміни, встановлені статтею 33 Закону України «Про оренду землі», лист-повідомлення про заперечення у поновленні договору оренди земельних ділянок державної власності сільськогосподарського призначення.

2.8. Рекомендується повідомити орендарів, строк дії договору оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності яких закінчується протягом поточного року, що у разі якщо такі орендарі мають намір скористатися переважним правом на укладення договору оренди земельних ділянок державної власності сільськогосподарського призначення на новий строк, вони:

- у випадках, коли кадастровий номер земельної ділянки не присвоєний або відомості про земельну ділянку відсутні у Державному земельному кадастрі, а договір оренди зареєстрований до 01.01.2011 року, можуть замовити в порядку, встановленому законодавством, розроблення технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
- у випадку відсутності нормативної грошової оцінки на земельну ділянку можуть провести її відповідно до Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.95 № 213, та Порядку нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів, затвердженого спільним наказом Державного комітету України по земельних ресурсах, Міністерства аграрної політики України, Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України, Української академії аграрних наук від 5 квітня 2006 року №388/12262.

2.9. По договорах оренди, термін дії яких закінчується протягом поточного року, рекомендується звернутися до органів місцевого самоврядування або місцевих державних адміністрацій, які здійснювали

укладання договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності, про надання інформації щодо виконання орендарем істотних умов договору.

2.10. Територіальному органу рекомендується подати до органу Укрдержреєстру заяву про державну реєстрацію прав та інші документи, передбачені Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1141.

3. Рекомендаційний механізм прийняття рішення про поновлення договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності чи відмови у поновленні таких договорів у разі якщо відомості про земельну ділянку містяться у Державному земельному кадастрі

3.1. При надходженні до територіального органу орендаря листа-повідомлення про поновлення договору оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності з проектом додаткової угоди відповідному територіальному органу рекомендується безпосередньо, в момент надходження, здійснювати реєстрацію такого листа-повідомлення.

3.2. Після реєстрації листа-повідомлення відповідному територіальному органу рекомендується у строк, що не перевищує двадцяти днів, перевірити дотримання орендарем вимог земельного законодавства України та виконання істотних умов договору:

- дотримання строку дії договору оренди;
- наявність нормативної грошової оцінки земельної ділянки;
- повнота та вчасність сплати орендної плати;
- використання земельної ділянки за цільовим призначенням;
- збереження стану об'єкта оренди;
- інших істотних умов договору (стаття 15 та частина п'ята статті 33 Закону України «Про оренду землі»).

3.3. Рекомендується вивчити основний договір і проект додаткової угоди на наявність істотних умов договору оренди земельної ділянки:

- об'єкт оренди (кадастровий номер, місце розташування та площа земельної ділянки);
- строк дії договору оренди;
- орендна плата із зазначенням її розміру (не менше 3 % від нормативної грошової оцінки), індексації, форм платежу (виключно грошова), строків, порядку її внесення і перегляду та відповідальності за її несплату;
- умови використання та цільове призначення земельної ділянки, яка передається в оренду;
- умови збереження стану об'єкта оренди;

- умови і строки передачі земельної ділянки орендарю;
- умови повернення земельної ділянки орендодавцеві;
- існуючі обмеження (обтяження) щодо використання земельної ділянки;
- визначення сторони, яка несе ризик випадкового пошкодження або знищення об'єкта оренди чи його частини;
- відповідальність сторін;
- умови передачі у заставу та внесення до статутного фонду права оренди земельної ділянки (стаття 15 та частина п'ята статті 33 Закону України «Про оренду землі»).

3.4. Для отримання додаткової інформації, необхідної для перевірки вимог, зазначених у пункті 3.3 цих Методичних рекомендацій, а також здійснення державної реєстрації права держави на земельну ділянку сільськогосподарського призначення державної власності відповідно до вимог Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1141, територіальні органи можуть звертатися до відповідних управлінь (відділів) Держземагентства у районах (містах), міжрайонних, міжміських, міськрайонних управлінь (відділах) Держземагентства.

3.5. У разі дотримання усіх вимог, зазначених у пунктах 3.2 та 3.3 цих Методичних рекомендацій, відповідному територіальному органу у строк, що не перевищує десяти днів, рекомендується готувати за допомогою програмного забезпечення проект наказу про поновлення договору оренди земельної ділянки, проект додаткової угоди, а також формуляр для аналітичного опрацювання матеріалів.

3.6. Територіальному органу у строк, що не перевищує п'яти днів після підписання та реєстрації наказу з урахуванням вимог пунктів 1.3. – 1.11 цих Методичних рекомендацій, а також підписання додаткової угоди, рекомендується направити орендарю лист, до якого додати належним чином завірену копію наказу та додаткову угоду, у разі якщо протягом зазначених п'яти днів фізична чи юридична особа не звернулася безпосередньо.

3.7. При недотриманні однієї із вимог, зазначених у пунктах 3.2 та 3.3 цих Методичних рекомендацій, відповідному територіальному органу у строк, що не перевищує п'яти днів, рекомендується інформувати заявника про відмову у наданні відповідного дозволу із зазначенням конкретних причин відмови.

3.8. При дотриманні вимог, зазначених у пунктах 3.2 та 3.3 цих Методичних рекомендацій, але за необхідності внесення змін до істотних умов договору (зміна розміру орендної плати, зміна строку дії дого-

вору, умови використання земельної ділянки, яка передається в оренду, тощо), відповідному територіальному органу у строк, що не перевищує п'яти днів, рекомендується узгодити з орендарем істотні умови договору і, за відсутності заперечень, рекомендується підготувати за допомогою програмного забезпечення проект наказу про поновлення договору оренди земельної ділянки, проект додаткової угоди, а також формуляр для аналітичного опрацювання матеріалів.

У разі якщо орендар не погоджується із запропонованими змінами до істотних умов договору — рекомендується інформувати заявника про відмову у наданні відповідного дозволу із зазначенням конкретних причин відмови.

3.9. Територіальному органу рекомендується подати до органу Укрдержреєстру заяву про державну реєстрацію прав та інші документи, передбачені Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року N 1141.

4. Рекомендаційний механізм прийняття рішення про поновлення договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності чи відмови у поновленні таких договорів у разі якщо відомості про земельну ділянку відсутні у Державному земельному кадастрі

4.1. При надходженні до територіального органу від орендаря листа-повідомлення про поновлення договору оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності з проектом додаткової угоди та технічною документацією із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) відповідному територіальному органу у той же день рекомендується здійснити реєстрацію такого листа-повідомлення.

4.2. Рекомендується направити державному кадастровому реєстратору матеріали, необхідні для здійснення державної реєстрації земельної ділянки, відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр».

4.3. В подальшому рекомендується вживати заходи, передбачені розділом 3 цих Методичних рекомендацій.

4.4. При відсутності технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) відповідному територіальному органу у термін, що не перевищує п'яти днів, рекомендується готувати за допомогою програмного забезпечення проект наказу про надання дозволу на розроблення технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), а також формуляр для аналітичного

опрацювання матеріалів, необхідних для надання дозволу на розроблення документації із землеустрою.

4.6. Територіальному органу у термін, що не перевищує п'яти днів після підписання та реєстрації наказу з урахуванням вимог пунктів 1.3 – 1.11 цих Методичних рекомендацій, рекомендується надсилати заявнику лист, до якого додається належним чином завірена копія наказу, у разі якщо протягом зазначених п'яти днів фізична чи юридична особа не звернулася безпосередньо.

4.7. При надходженні до відповідного територіального органу технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) рекомендується здійснювати державну реєстрацію земельної ділянки відповідно до вимог статті 24 Закону України «Про Державний земельний кадастр».

4.8. Для здійснення реалізації права власності на земельну ділянку сільськогосподарського призначення державної власності територіальним органам необхідно здійснити державну реєстрацію такого права.

4.9. Для здійснення державної реєстрації права держави на земельну ділянку сільськогосподарського призначення державної власності, державному кадастровому реєстратору, який здійснив реєстрацію земельної ділянки, протягом двох робочих днів з моменту такої реєстрації рекомендується направити до органу державної реєстрації прав заяву про державну реєстрацію прав та інші необхідні документи, передбачені Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Порядком ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1141.

4.10. При надходженні до територіального органу технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) відповідному територіальному органу рекомендується у термін, що не перевищує п'яти днів, перевірити зміст документації із землеустрою на відповідність вимогам статті 55 Закону України «Про землеустрій» та Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Держкомзему від 18.05.2010 № 376, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2010 року за № 391/17686.

4.11. У разі відсутності зауважень до документації із землеустрою, зазначеної у пункті 4.10 цих Методичних рекомендацій, відповідному територіальному органу у термін, що не перевищує п'яти днів, рекомендується підготувати за допомогою програмного забезпечення проект наказу про затвердження документації із землеустрою та поновлення договору оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності та/або внесення змін до нього, до якого додаються: формуляр для аналітичного опрацювання матеріалів.

4.12. Територіальному органу протягом чотирьох днів після отримання проекту наказу із присвоєним порядковим номером наказу рекомендується здійснити його підписання та реєстрацію з урахуванням вимог пунктів 1.3 – 1.11 цих Методичних рекомендацій та здійснити заходи щодо організації підписання додаткової угоди.

**Директор Департаменту
землеустрою, використання
та охорони земель**

О. В. Краснолуцький

*(додаток 2 у редакції наказу Державного агентства
земельних ресурсів України від 09.04.2013 р. № 142)*

ЖУРНАЛ «ЗЕМЛЕВПОРЯДНИЙ ВІСНИК» видається з 1997 року

Свідоцтво про державну реєстрацію серії KB № 19802-9602 PR видане 04.03.2013 р. Міністерством інформації України. Постановою президії ВАК України від 30 березня 2011 року № 1-05/3 журнал «Землевпорядний вісник» включено до наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата економічних наук.

Рекомендовано до друку Науково-експертною радою при Державному агентстві земельних ресурсів України.

Редакція журналу «Землевпорядний вісник» залишає за собою право на незначне скорочення та літературне редагування авторських матеріалів зі збереженням головних висновків і стилю автора. Надані матеріали не повертаються. При передруку посилання на «Землевпорядний вісник» обов'язкове. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

© «Землевпорядний вісник», 2014

ЗАСНОВНИК

**Державне агентство земельних ресурсів України
ВИДАВЕЦЬ**

Редакція журналу «Землевпорядний вісник»

Свідоцтво ДК №2588 про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і книгорозповсюджувачів видавничої продукції
видане 17.08.2006 Державним комітетом телебачення і радіомовлення України.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

04080, м. Київ-80, вул. Фрунзе, 105.

Тел.: 468-21-18, 468-21-30, 067-442-33-09.

E-mail: zemvisnuk@ukr.net

Формат 60x84/8. Друк офсетний. Зам. 0113404. Наклад 6120 прим.

Підписано до друку 18.04.2014 р.

Віддруковано у видавництві «Преса України». Адреса: м. Київ, просп. Перемоги, 50.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №310 від 11.01.2001.
